

токости извършени отъ тѣхъ двама чловѣцы, за които царьтъ никога не бѣ чуль да са говори, защото никой не смѣяше да ги обвини. Той му разказа даже сичко що бѣ откриль за едно тайно съзаклетіе противу живота на Ментора. Царьтъ са обне отъ ужасъ като са научи туй сичко.

Егезишъ слѣдователно отиде да олуви Протезилая въ къщата му; тя бѣше помалка отъ царската но по-егодна и похубава: архитектурата ѝ бѣше поизящна; Протезилая бѣ я украсилъ отъ кръвта на бѣднытъ. Той са намѣрваше въ него часъ въ единъ мраморенъ салонъ близо до банитѣ си легилъ небрежно на единъ одъръ покритъ съ златотъкана багряница; и са виждаше изнуренъ и уморенъ отъ трудовѣтъ си: очитѣ му и вѣждитѣ му показвахъ безпокойствіе, мрачность и свирѣпость. Висшитѣ чиновници на държавата бѣхъ около му насѣдали наредъ на постилки, и настройвахъ лицето си споредъ Протезилаевото като са взирахъ и въ наймалкия му погледъ. Щомъ си той отваряше устата и сичкитѣ потвърждавахъ туй което той щѣше да каже. Единъ отъ първитѣ на туй събраніе разказваше съ смѣшно прехласванье едно по едно туй което Протезилая былъ направилъ за царя. Другый единъ утвърждаваше че Юпитеръ, като измамилъ майка му, далъ му живота, и че е былъ сынъ на отца на боговетѣ. Единъ поетъ му пѣеше стихове, въ които разказваше че Протезилая, одушевенъ отъ Музытъ, достигилъ да са поравни съ Аполлона въ уметвеннитѣ творенія. Другый единъ поетъ, еще понизкъ и безерамливъ, наричаше го въ стиховѣтъ си, изобрѣтателъ на прекраснитѣ некуства, и отецъ на народытъ, които правялъ честиты: и го описваше че държи въ ржка рога на изобиліето (а).

Протезилая слушаше тѣзи похвалы съ единъ видъ строгъ, умысленъ и гордъ, като чловѣкъ който познава добръ че заслужва още поголѣмы, и който прави снисхожденіе като оставя да го хвалѣтъ. Тамъ имаше и единъ ласкателъ който има смѣлостта да пощупше

(а) Юпитеръ като былъ дѣте сучаль отъ козата Амалтія, и за признателность той ѝ далъ рогъ отъ който течало вино, млѣко и медъ.